

เรื่องเล่า : เปิดห้องคลอดแนวใหม่ (NEW OPEN) สู่ PREMIUM IR

ณัฐสินี ทองเพ็ญ

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ

ศูนย์อนามัยที่12ยะลา

3ปีที่แล้ว เมื่อยังเป็นสูติกรรมเก่าตอนนั้นคือทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม คือให้เสร็จไปวันๆ ออกเวรก็คือจบหมดหน้าที่ เป็นความโล่งโปร่งสบายอย่างบอกไม่ถูก ความรู้สึกก็คงเหมือนกับเจ้าหน้าที่ห้องคลอดคนอื่นๆคืออยากออกจากที่นั่นไปไหนก็ได้ให้พ้นๆ เพราะอย่างที่รู้ๆกันคือมีปัญหาภายใน อยู่กันแบบไม่มีความสุข ความเป็นพี่น้อง ความสมานฉันท์มันหมดไปแล้ว แต่เมื่อถึงคราวที่ต้องปิดจริงๆ ทุกคนก็เกิดความกังวลและข้อกังขาว่า ออกจากที่นี่แล้วเราจะไปไหน(เหมือนคำถามโลกแตกที่ว่าตายแล้วไปไหน) งานเราจะเป็นยังงัย อายุก็มากกกกันแล้วจะออกไปเริ่มต้นนับ1ใหม่มันใช่หรือเปล่า

1ปี ผ่านไปหลังปิดผ่านช่วงเรียนรู้งานใหม่ไประยะหนึ่งแล้ว เริ่มจะเข้าที่เข้าทาง ทุกคนมีความรู้สึกที่ก็ตื่นไม่ต้องอยู่เวร ทำงานแบบสบายๆไม่หนัก ไม่เครียด ถึงจะต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนเรียนรู้อะไรใหม่ๆ แต่ก็ถือว่าโอเค สุขบ้างทุกข์บ้างก็ยังดีกว่าที่เก่าที่แทบจะหาความสุขในการทำงานไม่เจอ เข้า 2ปี เริ่มมีข่าวแว่วมาว่าจะมีนโยบายให้กลับมาเปิดห้องคลอดอีกครั้ง แรกๆก็เป็นเรื่องเมาทันกันแบบสนุกสนานว่ามันเป็นไปได้หรือ เราพากันไกลแล้ว ยิ่งนานวันข่าวก็ยิ่งหนาหูขึ้น มีแนวโน้มว่าจะเป็นจริง คราวนี้เริ่มมีความคิด2ฝัก2ฝ่าย คือ เปิดก็ตื่นเห็นแก่ผู้รับบริการ ที่เดินไปทางไหนก็มีแต่คนเรียกหา ถ้ามึงถึง ว่าเมื่อไหร่จะเปิดเสียที อยากมาคลอดที่นี่ บางคนถึงขนาดรอท้องเพื่อจะได้มาคลอดที่นี่กันเลยทีเดียว ทำให้เรานึกถึงบรรยากาศเก่าๆ อยากกลับไปอยู่กับน้องๆที่เคยทำงานร่วมกันมา จะสุขจะทุกข์ ห้องคลอดก็เหมือนบ้าน อยากกลับไปพิสูจน์ตัวเองด้วยว่ายังมีศักยภาพพอที่จะไปอยู่เวร และทำคลอดได้เหมือนเดิมหรือเปล่า มันรู้สึกท้าทาย แต่อีกใจก็คิดว่า คงยุ่งยากน่าดู ทั้งอัตราค่าจ้าง อุปกรณ์เครื่องมือ ต้องฟื้นฟูด้านวิชาการและฝึกทบทวนการทำคลอดเย็บแผลกันใหม่หมด แล้วเมื่อไหร่จะเข้าที่เข้าทาง คิดแล้วเหนื่อย

และแล้ววันนั้นก็มาถึงจริงๆ ไม่รู้จะดีใจ กลัว หรืออะไรดี รู้สึกหลากหลาย จับต้นชนปลายไม่ถูก ยังได้รับมอบหมายให้เป็นแกนนำก็ยิ่งมีความกดดัน แต่ก็พยายามจัดความรู้สึกไม่ต้อออกไป เราต้องทำมันให้ได้ ต้องทำให้สำเร็จ แม้จะต้องต่อสู้กับอะไรหลายๆอย่าง พยายามรวบรวมสมาธิ นึกถึงงานเก่าๆที่เคยทำ เหมือนเป็นการทบทวนตัวเอง รื้อฟื้นความทรงจำเก่าๆให้กลับมา บางครั้งยังมีคำถามในหัวว่า เฮ้ย...มันไม่ใช่เด็กเล่นขายของนะ มันจะสำเร็จหรือ ดูช่างห่างไกลและเป็นไปได้อย่างมากจริงๆ มองไปทางไหนก็มีแต่คนบ่นท้อ สายหน้า ถึงจะรู้สึกไม่ต่างจากน้องๆ แต่ก็พยายามเตือนตัวเองเสมอว่า ต้องได้สิ เราต้องทำให้ได้ เก็บความเหนื่อย ความท้อ ความกดดันไว้ข้างใน สิ่งที่ต้องแสดงออกมาคือ พียงไหว สู้ไปด้วยกันสิ เราต้องให้กำลังใจซึ่งกันและกันนะ

23 พฤษภาคม 2565 นับเวลาได้ 6เดือนกว่าแล้ว นับจากวันแรกที่เริ่มเปิดรับคนใช้ 2 ธันวาคม 2564 จนถึงวันนี้ นับเป็นอะไรที่น่าภาคภูมิใจสุดๆ เราทำมันได้แล้ว ตลอดเส้นทางของเรา ถึงจะมีอุปสรรคบ้าง มีปัญหามากมาย มีการทะเลาะเบาะแว้ง ไม่ลงรอยกันบ้าง แต่เราก็ช่วยกันแก้ปัญหา ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และผ่านมันมาได้ด้วยดีทุกครั้ง และยังมีความคิดต่อยอดปรับปรุงงานของเราให้ดีขึ้นเรื่อยๆ จาก NEW OPEN ตอนนี้เรากำลังจะก้าวสู่ PREMIUM อย่างสง่างาม มีรอยยิ้ม คำขอบคุณ และสายตาที่เป็นมิตรจากผู้รับบริการ เป็นขวัญกำลังใจและแรงผลักดัน